

Тазкия дарслари (164-дарс). Тоатни ошкора қилиш ва гуноҳни беркитишга рухсат

17:00 / 18.12.2021 2478

Тоатни махфий қилишда ихлос ва риёдан сақланиш фойдаси бор. Тоатни ошкора қилишда эса бирорларнинг эргашиши ва одамларга яхшиликни тарғиб қилиш фойдаси ҳам бор.

Ҳажга ўхшаш ибодатларни эса махфий қилишнинг умуман иложи йўқ. Бас, шундай экан, амални ошкора қилган одам қалбини қузатиб бориши лозим. Токи унда махфий риёning муҳаббати пайдо бўлиб қолмасин. Доимо одамлар эргашишини ният қилиб турсин.

Бас, кимнинг иродаси кучли бўлиб, ихлоси нафсига эгалик қилолса, унинг наздида одамларнинг мақтови ва қоралови ҳеч нарса бўлмай қолса, амалини ошкора қилавериши мумкин. Чунки яхшиликка тарғиб қилиш яхшилиkdir.

Салафи солиҳларнинг бир жамоалари одамлар ўrnak олиши учун ўзларининг аҳволи шарифларидан баъзиларини ошкора қиласар эдилар. Улардан бирлари жон таслим қилиш пайти келганда: «Менга йиғламанглар! Мен мусулмон бўлганимдан буён бирор оғиз хато гап гапирганим йўқ», деган.

Абу Бакр ибн Айёш раҳимаҳуллоҳу ўғлига: «Бу ҳужрада Аллоҳ таолога маъсият қилишдан ҳазир бўл! Мен унда ўн икки минг марта хатм

қилганман», деган.

Баъзи кишилар гуноҳни беркитишни риё деб ўйлайдилар. Аслида эса ундан эмас. Риё қилмайдиган содик бандан ўзидан маъсият содир бўлганда уни беркитса, жоиз. Чунки Аллоҳ таоло гуноҳларнинг ошкора қилинишини ёқтирмайди ва беркитилишини яхши кўради.

ىلصىيىبىنلا ئەلەلچەرەاج ئەلاق ئەنۇمۇللا يىضىر دۇغسەم نېللا دېبەع نەع
ئىصقىأ يىف ئەزىم اتچەلائ يىنلا ئەللا لۇسەر آي ئەلاققىف مىلسو ھېلىع ھەللا
آم يىف ئىصقىاف آدە آنأف، ئەسەم آم ئەنۇم ئەنەنەن ئەنەن يىدەملا
مەلەف ئەلاق ئەكسەن تېرىتەس وەل ئەللا كەرتەس دەقل ئەرمۇع ئەللا ئەلاققىف، بەتئىش
ئەقەلەطەن اف ئەلچەرلە مەلاققىف، ئەئىش مىلسو ھېلىع ھەللا ئەلصىيىبىنلا دۈرى
ئەي آلا وەدەن ئەللىع ئەلتەن وەل ئەلچەر مىلسو ھېلىع ھەللا ئەلصىيىبىنلا ئەغبەت اف
آدە ئەللا يىبەن آي ئەم وەقلىانم ئەلچەرلەلاققىف، ز وۇ ئەكڭىڭىز ئەنەن ھەزەز
دۇاد وۇب او مەلسەم و ئەرەخ بەللا ئەلچەرلەلاققىف، ئەف ئەك سانلەل بەل «ئەلاق ئەصەلاخ ئەل
ئەئاسەنلەو ئەدمەرەتلەو».

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хузурларига келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен шаҳарнинг четида бир аёл билан бирга бўлдим,
у билан жинсий алоқа қилмадим-у, бошқасини қилдим. Мана, мен
турибман, нима қилсангиз, майли», деди. Умар розияллоҳу анху унга:

«Аллоҳ сени беркитибди, сен ҳам ўзингни беркитганингда эди...» деди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам у одамга ҳеч нарса демадилар. У
ўрнидан туриб, жўнаб кетди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг
ортидан бир кишини юбордилар. У бориб, ҳалиги одамни чақирди-да, унга:

«Наҳорнинг икки тарафида ва кечанинг бир бўлагида намозни тўқис адо
қил! Албатта, яхшиликлар ёмонликларни кетказади. Бу эса эсловчиларга
эслатмадир», оятини ўқиб берди.

У ердаги одамлардан бири:

«Эй Аллоҳнинг Набийси, бу унинг ўзига хосми?» деди. У зот:

«Йўқ! Барча одамларга», дедилар».

Бухорий, Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

هَلْلَا ىَلْصَنْ يَبْنَلَا دَنْعُ تَنْكَ هَلْأَقُ دَنْعُ هَلْلَا يَصَرِّ كَلْأَمْ نَبِسَنَأً نَعْهُمْ قَافْ أَدَحْ تَبَصَّأً يَنِإِ هَلْلَا لُوسَرْ أَيِ هَلْأَقَفْ لُجَرْ هَأَجَافْ مَلْسَو هَيَلْعَ يَبْنَلَا عَمْ هَلْصَفْ هَأَلْصَلَا تَرَضَحَو هَلْأَقُ دَنْعُ هَلْأَسَيْ مَلَو هَلْأَقَ هَيَلْعَ مَلْسَو هَيَلْعَ هَلْصَنْ يَبْنَلَا ىَلْصَنْ يَأَصَقْ أَمَلَفْ ، مَلْسَو هَيَلْعَ هَلْلَا ىَلْصَنْ يَفْهُمْ قَافْ أَدَحْ تَبَصَّأً يَنِإِ هَلْلَا لُوسَرْ أَيِ هَلْأَقَفْ لُجَرْ لَهَيَلِإِ مَأَقْ هَأَلْصَلَا هَلْلَا نِإَفْ «هَلْأَقْ مَعَنْ هَلْأَقْ»؟ أَنَعَمْ تَبَيَّلَصْ دَقَسْيَلَأْ «هَلْأَقْ هَلْلَا بَاتَكْ يَرَاجُبْلَهُأَورْ .هَلَبْنَدَكَلَرَفَغْ دَقْ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдим, бир киши келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга (зино жазосига) лойик иш қилдим. Уни менга жорий қилинг», деди.

Ул зот ундан у нима эканини сўрамадилар. Намоз вақти бўлди. Ҳалиги одам Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни ўқиб бўлганларидан сўнг, ҳалиги одам ўрнидан туриб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга лойик иш қилдим, менга Аллоҳнинг ҳукмини жорий этинг», деди. Ул зот:

«Биз билан намоз ўқидингми?» дедилар. У:

«Ха», деди.

«Батаҳқиқ, Аллоҳ сенинг гуноҳингни мағфират қилди», дедилар у зот».

Бухорий ривоят қилган.

Ҳа, банда гуноҳ қилган бўлса ҳам, қалбида Аллоҳ таоло мұхабbat қилган нарсаларга мұхабbat бўлиши мумкин.

Риёдан қўрқиб тоатни тарк қилишда ҳам ҳолатга қаралади. Агар амалнинг сабаби дунё бўлса, уни тарк қилиш лозим. Чунки бундай амал тоат эмас, маъсиятдир. Агар амалнинг боиси дин ва холис Аллоҳ таолонинг розилиги бўлса, уни тарк қилиш лозим эмас. Чунки бундай ибодат риёга кирмайди.

Шунингдек, риё дейилишидан қўрқиб, амални тарк қилиш дуруст эмас.

Чунки бу шайтоннинг ҳийлаларидандир.

«Рұхий тарбия» китоби асосида тайёрланди